

Τι γονείς θέλουν τα παιδιά; (Δρ. Γρηγόρης Βασιλειάδης, Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτής)

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Τα παιδιά πληγώνονται λιγότερο από τον «κακό» χαρακτήρα των γονέων τους. Τίποτα πιο σκληρό και επιζήμιο για ένα παιδί από τον γονιό που είναι κατ' ανάγκη «επιεικής» επειδή έχει αποκλείσει -πριν καλά καλά έρθει σε επαφή- τις «γωνίες» του χαρακτήρα του... Που αποκόπτεται βίαια από τις κοινωνικά και ηθικά «δαχτυλοδειχτούμενες» πλευρές του επειδή δεν θέλει να μάθει πως τις έχει...

Περισσότερο τραυματίζονται κι ενοχλούνται ψυχικά από το γεγονός ότι οι γονείς τους -και οι «μεγάλοι» συλλήβδην- δεν έχουν εσωτερικά βιώματα. Δεν έχουν αυθεντικές βιωματικές εμπειρίες που τις έχουν επεξεργαστεί με στόχο την δική του υπαρξιακή απαρτίωση κι ελευθερία.

Πληγώνονται που διαρκώς συναλλάσσονται με μεσήλικες -ή νεότερους- που έχουν από χρόνια παραιτηθεί από την εσωτερική ζωή. Που διακατέχονται από την

επήρεια μιας γενικής ατονίας και φοβικής αντιμετώπισης των πραγμάτων.

Τα παιδιά, οι έφηβοι, οι νέοι εναντιώνονται στις απόπειρες επιβολής των μεταγενέστερων γενεών. Όχι κυρίως επειδή δεν συμφωνούν με τις ιδέες τους. Αφουγκράζονται την υποκρισία που λανθάνει στην στάση και τα λόγια τους. Την απόσταση που χωρίζει την διακήρυξη των καλών τους προθέσεων από τις αληθινές τους -συχνά ασυνείδητες- προθέσεις.

Ο λόγος και η στάση μας καταδεικνύει μια φοβισμένη επανάπαυση στις λίγες και ευτελείς μας «περιουσίες». Το κυρίαρχο αίτημά μας: η επίπονη κατοχύρωση του ιδιωτικού μας συμφέροντος, της ανεπάρκειάς μας που καθρεφτίζεται στην συνεχή εκζήτηση μιας απροσδιόριστης, ασήμαντης και ξενόφερτης επάρκειας.

Ακόμα κι αν δεν είναι σε θέση να το συνειδητοποιήσουν, τους εξοργίζει και τους θλίβει η απουσία εκ μέρους μας και προς τον βαθύτερο εαυτό μας των καίριων ερωτήσεων:

«Ποιος είμαι;»,

«τι πραγματικά χρειάζομαι για να είμαι ευτυχισμένος;»,

«έχω ανάγκη όσα η ζωή μου μέσα στην κοινωνία μου προσφέρει»,

«ποια είναι τα όνειρα και τα ιδεώδη μου που θα έδινα μάχες για να τα υπερασπίσω;»,

«τι είδους παιδιά θέλω να μεγαλώσω;»,

«Πόσο ο τρόπος που ζω, οι αξίες που έμπρακτα υπηρετώ εναρμονίζονται με τα «παιδιά των ονείρων μου;...»,

«Με πόση ενάργεια και αυθεντικότητα επιδιώκω να γίνω ό,τι προορίστηκα να είμαι...;»,

«Πόσο διατεθειμένος είμαι να ταπεινωθώ για να με γνωρίσω...;»,

Η επίγνωση της υπαρξιακής μας ραθυμίας θα ήταν μια καλή αρχή.

Τα παιδιά δεν ζητάνε τέλειους γονείς.

Θέλουν μόνο γονείς που προσπαθούν να είναι σε συνεχή κι έντιμη επαφή με το μέσα τους...

Παρατήρηση: ο Δρ. Γρηγόρης Βασιλειάδης είναι δημιουργός της ιστοσελίδας www.aftognosia.gr

Φωτ.: Depositphotos